ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ο ΕΡΜΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15. τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικὰ 12

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 321. (ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 8. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1845.) ΈΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου συγκρούσεως τοῦ περιοδικοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου καὶ τῆς διακοινώσεως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἰδεῶν, τέσσαρες πολιτικαὶ ἀρχαί, ἢ ἄλλως εἰπεῖν τέσσαρα πολιτικὰ συστήματα παρουσιάζονται εἰς τὸν παρατηρητὴν, ἐξ ὧν τὸ μὲν μὲ γενναιότητα καὶ καρτερίαν κατέχον τὴν ἐξουσίαν, μὲ ἀπαραδειγμάτιστον σύνεσιν καὶ μὲ πατριωτισμὸν διευθύνει τὸ πηδάλιον τοῦ πολιτικοῦ σκάφους μας, τὰ δὲ μακρὰν τῶν πραγμάτων ἱδρισκόμενα, μεταχειρίζονται ὅλα τά δυνατὰ μέσα διὰ νὰ τὸ καταστρέψωσιν, ὑπὸ προφανῆ τῆς πατρίδος μας κίνδυνον, καίτοι ἀδυνατοῦντα νὰ τὸ βλάψωσιν ὁπωσδήποτε.

Τὸ κατέχον τὴν ἐξουσίαν πολιτικὸν σύστημα εἶναι ἡ ἀνέκαθεν συνταγματικὴ μερὶς, ἡ διὰ τῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεων παντὶ σθένει ἐνεργήσασα ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ ἀποφασισθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ κυβερνηθῇ μοναρχικῶς μὲν, ἀλλὰ συνταγματικῶς. Ἡ προσπαθήσασα τότε νὰ ληφθῇ ὁ μέλλων νὰ φορέσῃ τῆς Ἑλλάδος τὸ στέμμα Μονάρχης ἀπὸ βασιλικὴν τῆς Εὐρώπης οἰκογένειαν μὴ ἀντίζηλον τῆς Ἑλλάδος, μηδὲ τῶν συμφερόντων της, μηδὲ τοῦ μεγάλου καὶ ἐξόχου μέλλοντός της. Ἡ περιστοιχίσασα μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τὸν θρόνον τοῦ Ὄθωνος, ὅταν αἱ τρεῖς μεγάλαι σύμμαχοι δυνάμεις ἐκ συμφώνου ἀπεφάσισαν καὶ ἐξελέξαντο αὐτὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνεργήσασα εἰς τὴν Σεπτεμβριανὴν μεταπολίτευσιν, ὄχι μὲ σκοπὸν καταστροφῆς τῆς δυναστείας τοῦ Ὄθωνος, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ κλονιζομένου τότε ἀπολυτισμοῦ ἡ σημαία τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν ἐπρέσβευσε, καὶ τὰς ὁποίας μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν προσβεύει Ἡ περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος, δὶ ὧν μέλλει νὰ δοξασθῇ ποτὲ ἡ Ἑλλὰς καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἔξοχον μέλλον της. Ὅτι δὲ τὸ πολιτικὸν τοῦτο σύστημα ἐπρέσβευσε πάντοτε καὶ πρεσβεύει τοιαύτας ἀρχὰς, καὶ ὅτι ἔχει ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν, μαρτυροῦν ἀρκούντως ἡ ἱστορία καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ποῖα εἶναι τὰ λοιπὰ τρία πολιτικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα καταφερόμενα κατ' αὐτοῦ, καταφέρονται κατ' αὐτῶν τῶν καλῶς ἐγνωσμένων τῆς πατρίδος μας συμφερόντων.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν παρουσιάζεται τὸ πολιτικὸν τοῦ ξενισμοῦ σύστημα, τὸ ὁποῖον συγκείμενον ἀπὸ πρόσωπα ὅλως διόλου ξένα, μὴ ἔχον τὴν παραμικρὰν εἰς τὸν τόπον ῥίζαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου θεωρῶν ἑαυτὸ ἀνίκανον νὰ καθέξῃ ἀπαρκῶς τὴν ἐξουσίαν, ἐπροσκολλήθη ἀνέκαθεν εἰς ξένην πολιτικὴν, μετὰ προθέσεως τοῦ νὰ παραδώσῃ γρήγορα ἢ ἀργὰ ὑποχείριον εἰς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τῆς προδοσίας τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ ἐνδόξου μέλλοντός της νὰ τεθῇ, ὑπὸ τῶν ξένων πάντοτε βοηθούμενον, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ ὡς μεταχειρίσθη ἄλλοτε τοὺς λαοὺς τῆς Δακίας. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπιβουλευθὲν καὶ καταδιώξαν ἐν καιρῷ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἀγῶνος πᾶσαν ἱκανότητα καὶ ἀρετὴν, ἐπέφερεν ἀνιάτους εἰς τὸ ἔθνος πληγὰς, καὶ κατέστη σημαντικὸν εἰς τὴν πολιτικήν του πρόοδον πρόσκομμα, ὁσάκις κατὰ δυστυχίαν τῆς Ἑλλάδος ὠφελούμενον ἀπὸ τὴν ἁπλότητα καὶ ἀμαθείαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων. Τὸ σύστημα αὐτὸ καταπολεμῆσαν παντοιοτρόπως τὴν κυβέρνησιν τοῦ Καποδιστρίου, καὶ δολοφονῆσαν αὐτὸν τὸν ἔξοχον τῆς Ἑλλάδος ἄνδρα, ἀφοῦ ἀπετέφρωσε τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, ἔσπρωξε καὶ τότε τὸ ἔθνος εἰς ἀναρχίαν καὶ εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ὡς καὶ νῦν διὰ παντὸς καταχθονίου μέσου προσπαθεῖ νὰ τὸ σπρώξῃ εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφήν. Τὸ σύστημα αὐτὸ συνειθισμένον νὰ τυραννῇ ἀθώους καὶ ἁπλοῦς λαοὺς, καὶ τεῖνον πάντοτε εἰς τὸν δεσποτισμὸν, ἐπροσπάθησεν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Συνταγματισμοῦ νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν πατρίδα μας κατὰ τὸ ἔτος 1841 τὸ ὀλέθριον τῆς ἀριστοκρατίας πολίτευμα, διὰ νὰ δυνηθῇ βοηθούμενον ἀπὸ τοὺς ὀλιγαρχικοὺς φίλους του, τοὺς ὁποίους ἤθελε προάξει διὰ μέσου τῆς ἐξουσίας, νὰ παραδώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀλυσίδετον εἰς τοὺς ξένους, διὰ νὰ τὴν κυβερνήσῃ ἑπομένως τυραννουμένην. Τὸ ἐπάρατον αὐτὸ πολιτικὸν σύστημα, διὰ σκοποὺς πάντοτε καταχθονίους καὶ ὀλεθρίους, ἐνήργησεν ὥστε νὰ στερηθῶσι τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι σωματεῖα ἀντιπροσώπων των ἐντὸς τῆς Βουλῆς, οἵτινες ἤθελον ἀναντιρρήτως καταπολεμήσει τὸ ὡσαύτως ἐπάρατον αὐτοχθονικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ὕψωσε καὶ ὑψόνει τὴν κεφαλήν του διὰ νὰ διαιρέσῃ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν μεγάλην, ἢ οὕτω νὰ ματαιώσῃ δὶ ἀξιοκατακρίτους ἰδιοτελείας σκοποὺς τὸ λαμπρὸν καὶ ἔξοχον τῆς Ἑλλάδος μέλλον. Τὸ ὀλέθριον αὐτὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον κατὰ δυστυχίαν τῆς πατρίδος καθέξαν τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ συντάγματος ἐδυνήθη καταχρώμενον αὐτῆς νὰ δημιουργήσῃ ἀντιπροσώπους πολλῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἰσοβίους Γερουσιαστὰς, ἄνδρας ἀσημάντους καὶ τοῦ αὐτοῦ φυράματος, καταβροχθήσαντας ἄλλοτε τὸν δημόσιον πλοῦτον, καὶ ὀφείλοντας σημαντικὰς εἰς τὸ δημόσιον ποσότητας, ἔφερεν αὐτοὺς αἱματοβαφεῖς εἰς τοὺς ἱεροὺς βουλευτικοὺς περιβόλους, διὰ νὰ καταφέρωνται ἀναισχύντως κατὰ τῆς πατρίδος των καὶ νὰ ὑποσκάπτωσιν ἀσυνειδήτως τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας εἶναι μέλη· ἀπολέσαν δὲ τὴν ἐξουσίαν, ἀφοῦ ἤνοιξε χιλίους περίπου τάφους ἀθώων Ἑλλήνων, καὶ θρηνοῦν τὴν ἰδίαν του γύμνωσιν καθήμενον ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, ὑβρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα του, ὡς ὁ κακοήθης καὶ φαυλόβιος υἱὸς ὑβρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὴν μητέρα του, καὶ μεταχειρίζεται πᾶν μέσον διὰ ν' ἀνασταθῇ τὸν τόπον, νὰ φέρῃ τὴν ἐμφύλιον ῥῆξιν καὶ τὴν ξένην ἐπέμβασιν, νὰ παραδώσῃ ἀλυσίδετον τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς ξένους ἐπιστηθίους φίλους του, καὶ νὰ τὴν κυβερνήσῃ ἐπὶ τέλους τυραννουμένην. Τὸ ἄθλιον αὐτὸ πολιτικὸν σύστημα, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀντικοινωνικοὺς σκοποὺς του, ὄχι μόνον ἔγινεν ἀρνησίθρησκον, ὡς ἀπαρνηθὲν τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας κατ' ἐπίδειξιν ἐπρέσβευε γενόμενον φιλορθόδοξον, ἀλλὰ ᾗ συνεμμάχησε μὲ τὸν ἀδιάλλακτον καὶ θανάσιμον ἐχθρόν του, τὸ αὐτοχθονικὸν στοιχεῖον, καὶ τὸ ὑποστηρίζει ὁλίως, διὰ νὰ καθέξῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτὸ τὸ στοιχεῖον, τὴν ὁποίαν, κάλλιστα γνωρίζει, ὅτι μετὰ πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας θέλει διαδεχθῇ ἡ τρομερωτέρα καὶ φρικτωτέρα ἀναρχία, μόνη περίστασις δὶ οὗ δύναται νὰ δοθῇ εὔλογος ἀφορμὴ εἰς ξένην ἐπέμβασιν, τὸ εὐχάριστον καὶ ἡδονικὸν φάντασμα τῆς ὁποίας βλέπει μὲν καὶ καταγίνεται νὰ σφίγξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνει νὰ τὸ ἀδράξῃ.

Δεύτερον δὲ παρουσιάζεται τὸ ἀναρχικὸν πολιτικὸν σύστημα, τὸ σκοπὸν πρὸ καιροῦ προθέμενον νὰ καταστρέψῃ τὴν ὑπάρχουσαν δυναστείαν, νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀναρχίαν καὶ νὰ βάψῃ ἀπὸ αἵματα τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ σύστημα αὐτὸ μακρὰν τοῦ ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὸ λαμπρὸν τῆς πατρίδος μας μέλλον, ἐνεργεῖ καὶ αὐτὸ ὑπὲρ ξένης πολιτικῆς, ἐπιθυμούσης ὄχι μόνον νὰ μείνῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια περωρισμένη εἰς τὰ στενὰ ὅρια τὰ ὁποῖα τῇ ἐδόθησαν, ἀλλὰ νὰ παύσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύεται, καὶ νὰ κατακερματισθῇ εἰς ἡγεμονίας μικρὰς, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων νὰ τεθῶσιν οἱ ἀρχηγοί του, διὰ νὰ κυβερνῶσι τοὺς Ἕλληνας ὡς Εἴλωτας καὶ Τζαράνους, καὶ οὕτω νὰ λησμονήσῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ μέλλον της.

Τρίτον, τέλος, παρουσιάζεται τὸ αὐτοχθονικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν ἀνενδότως ν' ἀποβάλῃ τῆς Ἑλλάδος ὅλους ἐν γένει τοὺς ἑτεροχθόνας, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι καταδιώκει μόνον τὸν Φαναριωτισμὸν, ἐνεργεῖ εἰς τὸ νὰ διαιρέσῃ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν μεγάλην, διαλύον πάντα δεσμὸν μεταξὺ αὐτῶν, καὶ καταγίνεται νὰ παραγκωνίσῃ πᾶσαν ἱκανότητα ἑτεροχθονικὴν, νὰ τεθῇ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ διοικήσῃ ὡς ἐπὶ τῆς μακαρίτιδος τοῦ Κοτζαβασισμοῦ ἐποχῆς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐρωτῶμεν, ποῖον ἐξ αὐτῶν τῶν τεσσάρων πολιτικῶν συστημάτων δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀληθῶς ἐθνικόν; ποῖον δηλαδὴ ἡ πολιτικὴ καὶ αἱ προσπάθειαι τείνουν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος μας; ἡ δὲ ἀπάντησις δὲν εἶναι δύσκολος ὅταν σκεφθῇ τις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τότε μόνον δύναται νὰ εὐτυχήσῃ καὶ νὰ καταστῇ ἔνδοξος καὶ λαμπρὰ, ὅταν διατηρήσῃ τὸν θρόνον της, τὴν ἐνυπάρχουσαν δυναστείαν, τὸ πολιτικὸν σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε καὶ τὴν αὐτονομίαν της. Ὅταν ἡσυχάζουσα ἀναπτύξῃ τὰς σημαντικὰς πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ της πλούτου. Ὅταν ἀποσκορακισθῇ πᾶσα ἰδέα ξένης ἐπεμβάσεως, ἥτις θέλει τὴν φορτώσει ἀπὸ ἀλύσσεις καὶ ἀποῤῥοφήσει τὸ ὀλίγον αἷμα τὸ ὁποῖον ἔμεινεν εἰς τὰς φλέβας της. Ὅταν ὅλοι οἱ Ἕλληνες σκεπτόμενοι Ἑλληνικῶς περιστοιχίσωσι μὲ πίστιν, εἰλικρίνειαν καὶ ἀφοσίωσιν τὸν θρόνον τοῦ Ὄθωνος καὶ ἐκλείψῃ πᾶσα ἀναρχικὴ τάσις, καὶ ὅταν ὡσαύτως ἐκλείψῃ ἐξ ὁλοκλήρου πᾶσα ἰδέα αὐτοχθονισμοῦ, καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλέσῃ περὶ αὐτὴν καὶ ἐπασχολήσῃ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τὰς ἱκανότητας, ὅπου ἤθελεν εὕρει αὐτάς, εἴτε δηλαδὴ μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων, εἴτε μεταξὺ τῶν ἑτεροχθόνων. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον κατέχει ἤδη τὴν ἐξουσίαν ἐπρέσβευσε πάντοτε καὶ πρεσβεύει αὐτὰς τὰς ἀρχὰς, ἀποφαινόμεθα ἐν καλῇ πίστει, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθῶς ἐθνικὸν, καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ αἱ προσπάθειαί του τείνουν εἰς τὴν τῆς πατρίδος μας εὐημερίαν καὶ δόξαν· μολονότι ἡ κακεβουλία δίδει εἰς αὐτὸ ἐκ προθέσεως,

λίως καὶ διὰ ν' ἀπατήσῃ τὸν ἁπλοῦν καὶ χυδαῖον λαὸν, κρακτήρας μὴ ἀνήκοντας διόλου εἰς αὐτὸ, μ' δὲ συμβιβα ομένους μὲ τὰς πολιτικὰς ἀρχάς του, τὰς ὁποίας πώπο ι ἠρνήθη, καὶ εἰς τὰς ὁποίας μὲ σταθερότητα ἐπιένει.

Καθὼς εἰς τὴν μεταξὺ ἐραστῶν ἀλληλογραφίαν βλέπει ἕκαστος ἐκτεθειμένα ὡς εἰς κάτοπτρον ὅλα τὰ τῆς καρδίας αἰσθήματα, οὕτω καὶ ὁσάκις εἰλικρινῆς φίλος γράφει πρὸς φίλον του, ἐπειδὴ τὰ γραφόμενα καλύπτονται ὑπὸ τὸν τῆς μυστικότητος πέπλον, ἐκθέτει ἐλευθέρως ὅλας του τὰς ἰδέας, τὰ φρονήματα καὶ αὐτοὺς τοὺς πλέον ἀποκρύφους κοπούς του. Ἀπόδειξιν τῶν λεγομένων μας αὐτῶν φέρομεν τὴν ἀπὸ 29 Ἰουλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ὅλος σχεδὸν ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, ὡς δῆθεν ὑπὸ τοῦ κυρίου Χρηστίδου γραφείσαν, καὶ διευθυνομένην πρὸς τὸν κύριον Κωλέττην, ἐξ ἧς ἐξάγει, κατὰ τὸν σοφιστικὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι αὐτοῦ, συμπεράσματα πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι εἰς τὴν βουλευτικὴν τῶν Καλαβρύτων ἐκλογὴν ἐπεμβῆκεν ἐνεργητικῶς ἡ ἐξουσία.

Ὁ Κ. Χρηστίδης, ὡς ἁπλοῦς πολίτης ἐδύνατο ἐλευθέρως, ᾗ ἤθελε συγκεχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ λάβῃ ὁπωσδήποτε μέρος εἰς τὴν τῶν Καλαβρύτων ἐκλογὴν, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, εἴτε φίλοι του, εἴτε πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐνόμιζεν ὅτι ἤθελον ἀντιπροσωπεύσει αὐτὴν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς συνόδου· σύμφωνα μὲ τὴν πολιτικήν του. Ἂν λοιπὸν ἐξέθεσεν εἰς τὴν ἐπιστολήν του αὐτὴν, τὴν ὁποίαν πρός στιγμὴν παραδεχόμεθα ὡς γνησίαν, τὰς ἑξῆς φράσεις» πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι ἔχομεν πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην» καὶ παρακατιὼν » ὅτι θέλουν εὑρεθῆ ματαιωμένοι ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην» καὶ παρακατιὼν » θέλομεν χάσει ὅλους τοὺς κόπους μας» πολὺ ἐσφαλμένα εἶναι τὰ συμπεράσματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι μὲ τὸ ἡμεῖς καὶ τὸ ἡμᾶς ἐννοεῖ ὁ κύριος Χρηστίδης ἑαυτὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν· καθότι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὁ κύριος Χρηστίδης ἔχει ἀναμφιβόλως καὶ ἄλλους ὁμόφρονάς του ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀντωνυμίαι ἡμεῖς καὶ ἡμᾶς ἀφοροῦν αὐτὸν καὶ αὐτοὺς καὶ οὐχὶ τὴν Κυβέρνησιν. Μόνη ἡ φράσις » θέλουν εὑρεθῆ ματαιωμένοι ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην» ἐδύνατο νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς συμπεράσματα, ὅτι ὁ κύριος Χρηστίδης ἀναγνωρίζει τρόπον τινὰ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠγωνίσθη ὁπωσδήποτε εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογήν. Ἀλλὰ μήπως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει συμφέρον ν' ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἔννομον ἀποπεράτωσιν ἐκλογῆς τοσοῦτον σκανδαλώδους, οἷα ὑπῆρξεν ἡ τῶν Καλαβρύτων, ἥτις ἔδοσεν ἀφορμὴν εἰς σπουδαίας καὶ σοβαρὰς ἐντὸς τῆς Βουλῆς συζητήσεις, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἐπέμβῃ διόλου εἰς τῶν ἐκλογέων τὰς συνειδήσεις; ἢ μήπως ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει ν' ἀγωνίζεται διὰ ν' ἀποπερατῶνται μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας αἱ βουλευτικαὶ ὅλου τοῦ κράτους ἐκλογαὶ, αἱ ὁποῖαι δίδουν ἀφορμὰς εἰς σοβαρὰς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ὁσάκις μάλιστα ἐπαναλαμβάνονται ἀκυρούμεναι, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἐπέμβῃ διόλου εἰς αὐτὰς καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ἀξιοκατάκριτα καὶ παράνομα μέσα; Εἰπὼν λοιπὸν ὁ κύριος Χρηστίδης ὅτι κινδυνεύουν νὰ εὑρεθῶσι ματαιωμένοι ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, εἶπε μήπως, ἢ ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠγωνίσθη μ' ἐπεμβάσεις ἐνόπλους, ἢ μὲ μέτρα βίαια ἢ ὁπωσδήποτε καταπιεστικά; Ἀπέναντίας ὁ κύριος Χρηστίδης ἀναγνωρίζει καὶ ὁμολογεῖ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεθύμησε καὶ ἐπεθύμει ν' ἀποπερατωθῇ ἡ τῶν Καλαβρύτων ἐκλογὴ ἐν εἰρήνῃ καὶ νομιμότητι, καὶ μὲ τοιαύτην πεποίθησιν ἐκθέτει » ὅτι ἡ ψηφηφορία ἤρχισε μ' ὅλην τὴν ἡσυχίαν· ὅτι θέλει ἀποπερατωθῆ ἐν εἰρήνῃ, ὅπερ εἶναι τὸ σημαντικώτερον, καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαταχθῇ ὁ ἐκεῖ Διοικητὴς νὰ διατηρήσῃ ἀκριβῶς μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀποπερατώσεώς της ὅλας τὰς νομίμους διατυπώσεις, διὰ νὰ μὴ προκύψῃ ἀκύρωσις. Τὴν εἰρήνην καὶ τὴν νομιμότητα ἀναγνωρίζει ὁ κύριος Χρηστίδης, διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ταύτης ὅτι διετήρησεν ἡ Κυβέρνησις, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν νομιμότητα συμβουλεύει ὁ πολίτης Χρηστίδης πρὸς τὸν φίλον του Πρωθυπουργὸν, σύμφωνα μὲ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ συστήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀμφότεροι ἀνήκουν, καὶ τοιαύτας συμβουλὰς δίδει οὐχὶ ἐν τῷ φανερῷ, διὰ ν' ἀπατήσῃ τὸ κοινὸν, ἀλλὰ διὰ τῆς μεταξὺ των ἀλληλογραφίας, κεκαλυμμένης ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς μυστικότητος, ὅπου ἐκτίθενται ἐλευθέρως, ὡς εἴπομεν, ὅλαι αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς καὶ οἱ σκοποὶ οἱ πλέον ἀπόκρυφοι.

Ἡ ἀπερίσκεπτος λοιπὸν ἀντιπολίτευσις, ἥτις μετεχειρίσθη τὴν περίστασιν ταύτην ὡς ὅπλον διὰ νὰ προσβάλῃ τὴν ἐξουσίαν ὡς δῆθεν παρανομοῦσαν, ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον· ἀπέδειξε δηλαδὴ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ φίλοι της προσπαθοῦν πάντοτε καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς νομιμότητος.

Ἀλλά τίς ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ παρὰ τοῦ κυρίου Ζωγράφου προσαχθὲν ἀντίγραφον τοιαύτης δῆθεν ἐπιστολῆς εἶναι ὅμοιον τῷ εἰς ἀσφαλὲς μέρος ὡς, λέγει, εὑρισκομένῳ πρωτοτύπῳ; Μήπως ὁ κύριος Ζωγράφος φέρει δημόσιόν τινα χαρακτῆρα διὰ νὰ θεωρῶνται ὡς ἐπίσημα ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα;

Ὑποθέτοντες ὅμως ὅτι ὁ κύριος Χρηστίδης ἔγραψεν ἀληθῶς τοιαύτην πρὸς τὸν κύριον Κωλέττην ἐπιστολὴν, ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράνῃ μὲ ποῖα διαφθορᾶς μέσα ὑπέπεσεν αὕτη εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου Ζωγράφου· δύναται ὡσαύτως νὰ ἐννοήσῃ ὅτι μόνοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καταφεύγουν εἰς τοιαῦτα ἄνανδρα καὶ ποταπὰ μέσα, διαφθείροντα τὴν ἠθικὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ ἕνεκα τούτου θέλει δικαιόνει τὴν Κυβέρνησιν, ὁσάκις ἤθελεν ἀποφασίζει νὰ περιστοιχίζεται ἀπὸ ὑπηρέτας πιστοὺς καὶ ὁμόφρονας μετ' αὐτῆς.

Ἀφοῦ ὁ Συνταγματάρχης κύριος Σκαρβέλης διωρίσθη πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βουκουρεστίῳ κατ' αἰτησίν του, ἡ κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις σταθμεύοντος τακτικοῦ σαρατοῦ εἰς τὸν ἀξιότιμον ταγματάρχην κύριον Λ. Βεϊκον, νέον μὲ παιδείαν καὶ ἀρετὰς, ἀγωνισθέντα μεγάλως ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ μείναντος πιστοῦ εἰς τὰς ἐθνοσωτηρίους ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι ὑπηγόρευσαν τὴν ἔνδοξον μεταπολίτευσιν ταύτην.

Ὁ Ταγματάρχης κύριος Βεϊκος εἶναι εἷς ἐκ τῶν φιλελευθέρων Ἑλλήνων, οἵτινες ἐπεθύμουν νὰ κυβερνηθῇ συνταγματικῶς ἡ Ἑλλὰς, καὶ διεκινδύνευσαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἀτομικήν των ὕπαρξιν, κινούμενοι ἀπὸ πατριωτισμὸν καὶ εἰλικρινῆ αἰσθήματα, καὶ δὲν ἀνήκει διὰ κανένα λόγον εἰς τὴν μερίδα τῶν ὅσοι ἐνήργησαν εἰς τὴν Σεπτεμβριανὴν μεταπολίτευσιν πρὸς ὄλεθρον τῆς πατρίδος των, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποπέμψωσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὸν Βασιλέα, νὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν εἰς τὰ σπλάχνα της, νὰ βάψωσι τὴν γῆν της ἀπὸ ἀθῶον Ἑλληνικὸν αἷμα, νὰ κατακερματίσωσιν αὐτὴν εἰς ἡγεμονίας, καὶ νὰ ματαιώσωσι τὸ λαμπρὸν καὶ ἔξοχον μέλλον της. Ὀφείλει ὅθεν ἡ Ἑλλὰς μεγίστην εἰς τὰ τοιαῦτα ἀληθῆ τέκνα της εὐγνωμοσύνην, διότι συνήργησαν ὑπὲρ τῆς μεταπολιτεύσεως ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ οὐχὶ ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος.

Ἐμπιστευθεῖσα λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν ταγματάρχην κύριον Βεϊκον τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ στρατοῦ, ἔχει πᾶσαν πεποίθησιν ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος, τὸν ὁποῖον μισθόνει, ἐνδύει καὶ διατρέφει ἔχων τοιοῦτον ἀρχηγὸν, καὶ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς ἀξιοτίμους καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των ἀφοσιωμένους, θέλει εἶναι πιστὸς εἰς αὐτὴν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ καλῶς ἐννοούμενον τῆς πατρίδος συμφέρον, καὶ ὡς ὑπαγορεύει εἰς ἕκαστον στρατιώτην τὸ καθῆκον του καὶ ὁ ὅρκος τὸν ὁποῖον ἔδοσε.

Ἐν ᾧ εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ὑπάρχῃ ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις, ὠφελουμένη ἡ κακοβουλία ἀντιπολιτευομένων τινῶν ἐν τῇ Λακονίᾳ ἀπὸ τὴν πενίαν τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ τοῦ κατοικοῦντος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν, ἥτις ηὔξησε κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἕνεκα τῆς ἀνομβρίας, καὶ ἀπὸ τὴν περίστασιν, ὅτι ἀτμόπλοια τινὰ τῶν φίλων καὶ καλοθελητῶν μας Ἄγγλων παραπλέουν εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Σπάρτης, ἐξηπάτησαν ἐσχάτως ὀλίγους τινὰς ἐκ τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς ἔπρωξαν εἰς ἀνταρτικὰ κινήματα κατὰ τῆς ἐξουσίας, τοὺς παρεκίνησαν δηλαδὴ νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς τὸ Γύθειον διὰ νὰ διαρπάσωσι ποσότητα γεννημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἐναποταμιευμένων αὐτόθι, διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ πρᾶξις αὕτη ὡς δικαιολόγησις, τῶν ὅσα ἐσχάτως ἐρρέθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας ἐντὸς τῶν Ἀγγλικῶν κοινοβουλίων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Γύθειον ὠχυρώθη ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου υἱοῦ τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Τζανετάκη Γρηγοράκη, καὶ ἐπειδὴ ὑπῆρχον ἐκεῖ πλησίον ἀρκετὰ τῆς Κυβερνήσεως στρατεύματα καὶ ναυτικὴ ἐθνικὴ δύναμις, κατεδιώχθησαν οἱ ταραξίαι καὶ διεσκορπίσθησαν, χωρὶς νὰ προξενήσῃ κἀμμία ἀξίαν λόγου ζημία εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν. Ἐματαιώθη ἄρα καὶ τοῦτο τὸ ἀντεθνικὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως· σχέδιον, ἥτις καταγίνεται παντοιοτρόπως νὰ ταράξῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ κράτος ἡσυχίαν καὶ τάξιν, καὶ οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὸ θέλουν καταδιωχθῆ ἀναμφιβόλως ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ δώσωσι λόγον περὶ τοῦ ἀξιοποίνου κινήματός των.

Στερούμενος ὕλης ὁ συντάκτης τῆς Ἐλπίδος διὰ νὰ παραγεμίσῃ τὸ φύλλον του, καὶ ἐπιθυμῶν κατὰ τὸ σύστημα τῶν συναδελφῶν του ἀντιπολιτευομένων ν' ἀναμασσᾷ ὅσα ψεύδη καὶ συκοφαντίας ἐδημοσίευσε πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους κατὰ τῆς ἐξουσίας, ἀνεκεφαλαίωσεν ἐσχάτως ὅλα ταῦτα δὶ ἑνὸς σχοινοτενοῦς ἄρθρου του πρὸς τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀποτεινομένου, δὶ οὗ μέμφεται αὐτὰς, ὅτι ἐν ᾧ ἀντιπολιτεύωνται τὴν ἰδικήν των Κυβέρνησιν καὶ φωνασκοῦν κατὰ τοῦ ὑπουργείου των, γίνονται ὑπέρμαχοι ὅλων τῶν ἀνομημάτων τῶν ἐντοῦθα πραττομένων, προστατεύουν τοὺς κακούργους, τοὺς συκοφάντας, τοὺς ἀγύρτας καὶ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα τείνουν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς τάξεως, τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ πρὸς καταστροφὴν τοῦ μέλλοντός του. Ὑπερυμνοῦν τὸ ὑπουργεῖον μας, τὸ ὁποῖον ἀπεμάκρυνε καὶ ἀπομακρύνει ὁλονὲν τὸν τακτικὸν στρατὸν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἀφίνει νὰ συσσωρεύωνται ἐν αὐτῇ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ταραξίαι, οἱ φυγαδευθέντες τῶν φυλακῶν, οἱ ἀνέστιοι, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἀναισχυντα ληρήματα περιέχει τὸ ἄρθρον αὐτὸ, σκοπεύων ν' ἀποτρέψῃ τοὺς συντάκτας τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν ἀπὸ τὸ σύστημά των, νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὰς ψευδολογίας καὶ συκοφαντίας του καὶ νὰ μιμηθῶσι τὸ ἰδικόν του παράδειγμα.

Αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐκδιδόμεναι ἐφημερίδες, κύριε Συντάκτα τῆς Ἐλπίδος, μολονότι ἡ Γαλλία εἶναι κράτος πρὸ αἰώνων ἀποκαταστημένον, πλούσιον, ἰσχυρὸν, ἐμπνέον εἰς τοὺς ἐχθρούς του φόβον καὶ

τρόμον, καὶ ὡς ἐκ τούτου πᾶσα ὁποιαδήποτε ὑπουργικὴ μεταβολὴ μήτε νὰ τὸ πλονίσῃ, μήτε νὰ διαταράξῃ διόλου τὴν ἐνυπάρχουσαν ἡσυχίαν καὶ τάξιν δύναται, ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ τὸ καταστήσῃ ἄθλιον καὶ ἐλεεινὸν, οὐδὲ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ξένην ἐπέμβασιν καταστρεπτικὴν πάντοτε. Αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐκδιδόμεναι, λεγόμεν, ἐφημερίδες, ὕστερον ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐξεθέσαμεν ἀντιπολιτεύονται συνταγματικῶς, λογικῶς καὶ ἠθικῶς τὴν Κυβέρνησίν των, καὶ οὐχὶ πολεμίως, ὡς ἀντιπολιτεύεσαι σύ καὶ οἱ συνάδελφοί σου, ὄχι μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ συμβουλεύσῃς, ἀλλὰ τοῦ νὰ πολεμήσῃς μέχρις ἐξοντώσεως, οὐχὶ μὲ πρόθεσιν τοῦ νὰ ὠφελήσῃς, ἀλλὰ τοῦ νὰ βλάψῃς, νὰ ῥίψῃς δηλαδὴ τὴν ἐνεστῶσαν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἀποκαταστάντος εἰσέτι, τοῦ πτωχοῦ, τοῦ ἀθλίου, τοῦ ἀδυνάτου ἔθνους μας, νὰ εἰσάξῃς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, νὰ βάψῃς μὲ αἷμα τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, νὰ φέρῃς ἑπομένως τὴν ξένην ἐπέμβασιν, νὰ ῥίψῃς τὸν θρόνον καὶ τὴν ἐνυπάρχουσαν δυναστείαν, νὰ καταστρέψῃς τὸ πολύτιμον σύνταγμα, νὰ κατακερματίσῃς τὸ βασίλειον εἰς ἡγεμονίας, διὰ νὰ δυνηθῇς νὰ τεθῇς ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν, καὶ νὰ γίνῃς καὶ πρίγκιψ κύριε συντάκτα τῆς Ἐλπίδος, ἀφοῦ ἐπέτυχες νὰ γίνῃς κτηματίας καὶ ἔμπορος ἀπὸ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τὸ αἷμα τοῦ δυστυχοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ· τοιοῦτος δὲ ὢν καὶ τοιαύτας ἀρχὰς πρεσβεύων, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικὴν διαγωγήν σου, νομίζεις ὅτι οἱ ἀξιότιμοι συντάκται τῶν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀναγινώσκοντες τὴν ἐφημερίδα σου, καὶ πληροφορούμενοι ποῖος εἶσαι καὶ τὴν καταγωγήν σου θέλουν πιστεύσει πώποτε, ἢ δόσει κἂν ἀκρόασιν εἰς τὰς φλυαρίας καὶ τὰς συκοφαντίας σου;

Ἀλλ' ἡμεῖς βέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ σὺ ἀρκούντως γνωρίζεις ποῖον ἀποτέλεσμα θέλει ἐπιφέρει ἐν τῇ Γαλλίᾳ τὸ ἄρθρον σου αὐτό, τὸ ὁποῖον στερούμενος ἄλλης ὕλης συνέταξας, διὰ νὰ ἀνακεφαλαιώσῃς, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὅσας ὕβρεις καὶ συκοφαντίας πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐξέμεσας, περιμένομεν νὰ ἴδωμεν μὲ ποίαν νέαν εὐφυῶς ἐφευρεθησομένην ὕλην θέλεις παραγεμίσει τὸ ἑπόμενον φύλλον σου, ἀφοῦ, χάρις εἰς τὴν ἄγρυπνον τῆς Κυβερνήσεως προσοχὴν, ἡ εἰς τὸ φιλήσυχον καὶ φιλόνομον τῶν Ἑλλήνων, τὸ κράτος ὁλόκληρον ἡσύχασεν ἤδη ἀπὸ τὸν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον ἐπέφερεν εἰς αὐτὸ ἡ ἄφρων τῶν πατρώων σου Κυβέρνησις, αἱ ληστεῖαι καὶ αἱ κλοπαὶ ἐξέλειπον, τὸ δὲ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία ἐξασφαλισθεῖσαι τρέχουν ἤδη τὴν τακτικήν των πορείαν.

Δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τοῦ τελευταίου ἐν Λακωνίᾳ ἀνταρτικοῦ κινήματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀριθ. 99

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τοῦ κράτους

Κατὰ τὴν 27 τοῦ λήξαντος Αὐγούστου 70 ἔνοπλοι Λάκωνες, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Κυριακούλην Πιεράκον καὶ τὸν Σάσσαρην, ἐπιβάντες ἐκ Μεζάπου τῆς Λακωνίας ἐπὶ δύο πλοιαρίων κατέπλευσαν εἰς τὸ χωρίον Μιμῆ τοῦ δήμου Κολωνίδων τῆς Διοικήσεως Μεσσηνίας, ὅπου ἠθέλησαν νὰ κάμουν ἀπόβασιν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν πρόθεσίν των, ἀντιστάντων μετ' ἐπιμονῆς τῶν κατοίκων. Κατὰ τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ τὰ ξημερώματα 150 περίπου ἄλλοι ἔνοπλοι Λάκωνες ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀντισυνταγματάρχας Πετροπουλάκον καὶ Πουλικάκον, καὶ τὸν προικοδοτημένον λοχαγὸν τῆς Φάλαγγος Ν Καρακῖτζον, εἰσέβαλον εἰς τὸ χωρίον Στεφανιᾶς τοῦ Δήμου Τρινάσου τῆς Διοικήσεως Λακεδαίμονος καὶ ἐκυρίευσαν αὐτό. Ἅμα ἐγνωστοποιήθη εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Μεσσηνίας τὸ κίνημα τῶν περὶ τὸν Κυριακούλην Πιεράκον καὶ τὸν Σάσσαρην ἀποστατῶν Λακώνων, ἔλαβον πάραυτα πρόσφορα καὶ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ ἀποκρούσωσι πᾶσαν νέαν ἀπόπειραν ἀποβάσεως, ἵν' ἀσφαλίσωσι τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπληροφορήθησαν αἱ ἀρχαί, οἱ ἀποστάται οὗτοι ἐσκόπευον νὰ κυριεύσωσιν. Αἱ διοικήσεις ὡσαύτως τῆς Λακεδαίμονος καὶ Λακωνίας ἔλαβον πάραυτα μέτρα διὰ νὰ προσβάλωσι τοὺς εἰς τὸ χωρίον Στεφανιᾶς Λάκωνας, καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξωσιν ἐκεῖθεν. Εἰς Λακεδαίμονα δὲ ὡς καὶ εἰς Λακωνίαν ἔδραμον αὐθόρμητοι πλῆθος πολιτῶν νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς δημοσίας δυνάμεως πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀποστατῶν· χθὲς ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν, ὅτι μόλις ὁ ἀρχηγὸς τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου ἐθνοφυλακῆς Π. Μαυρομιχάλης ἔφθασεν εἰς Ἕλος μετὰ διακοσίων ἐθνοφυλάκων, καὶ οἱ ἀποστάται πρὶν ἀκόμη προσβληθῶσιν ἄφησαν τὸ χωρίον Στεφανιᾶς καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀποσυρθέντες εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Λακωνίας, ὅπου ἐνεργεῖται καὶ καταδίωξις αὐτῶν, τόσον ἀπὸ τὴν δημοσίαν δύναμιν, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας πολίτας, οἵτινες πανταχόθεν ἔδραμον μετ' ἀγανακτήσεως διὰ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν στασιαστῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θέλουν συλληφθῇ ὅσον οὔπω οἱ πρωταίτιοι τῆς στάσεως, καὶ θέλουν παραδοθῇ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ ἀπονενοημένου κινήματος τῶν Λακώνων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως τοὺς ἔθεσαν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθοῦν νὰ διαθίσωσι τὸ ἔθνος εἰς τὸ χάος τῆς ἀναρχίας, καὶ τῶν ἐμφυλίων πολέμων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ὀλεθρίων σκοπῶν των.

Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐκ ταύτης τῆς περιστάσεως ἴδε μὲ μεγίστην αὐτῆς εὐχαρίστησιν τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ.

Τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης θέλετε σπεύσει νὰ δημοσιεύσητε ἀμέσως εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν σας κατοίκους πρὸς γνῶσίν των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3. Σεπτεμβρίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς

(Τ. Σ.) ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. Χαραλάμπης.

Ἀριθ. 3886. *Περίοδος Β'.*

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ διακηρύττει.

Ἰδοὺ τέλος πάντων τὸ πνεῦμα τῆς συνταρχίας τί ἐπενόησε διὰ νὰ προδώσῃ τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος· ἀφοῦ κατεσύγχισε καὶ κατεσκότισε τὰ πνεύματα καὶ καταδιήρεσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀφοῦ ἐματαίωσε τὰ πατριωτικὰ σχέδια τῆς νομίμου Διοικήσεως, ἀφοῦ ἀπέτρεψεν ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ παρτιωτισμοῦ τοὺς ἀθώους πολίτας, ἀφοῦ ἐστέρευσε κάθε πηγὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀφοῦ παρέδωκε τὴν Ἑλλάδα κατὰ ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν βαρβάρων, διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν θρόνον τῆς ὀλεθρίας διχονοίας ἀκράδαντον, καὶ νὰ καταστρέψῃ δὶ αὐτῆς τὴν Ἑλληνικὴν ἀθανασίαν καὶ δόξαν, συνεκρότησεν ἑταιρείας εἰς πολλὰς τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, ἀπατοῦν τοὺς συμπολίτας πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, καὶ ἄλλα τοὺς ὑπόσχεται ἐνῷ τοὺς ἀμπώθει εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπωλείας, καὶ τοὺς μεταχειρίζεται ὄργανον τῆς ἑαυτῶν δυστυχίας.

Τοιαύτην ἑταιρείαν διωργάνισε καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀνεκάλυψεν ἡ Διοίκησις ἤδη, καὶ τὴν διέλυσεν, ἀπαλλάξασα τοὺς συμπολίτας ἀπὸ τὴν ἀπάτην, καὶ συλλαβοῦσά τινας ἐκ τῶν πρωταιτίων, εὗρε καὶ διάφορα ἔγγραφα πρὸς τὸν Πραΐδην, Πολυζωΐδην, καὶ Λυβέριον, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται καὶ ὁ Μαυροκορδάτος, καὶ ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος αὐτουργὸς τῆς ἑταιρίας ταύτης εἰμὴ ὁ ῥηθεὶς Μαυροκορδάτος, ὅστις ζητεῖ δὶ αὐτῆς νὰ καταδουλώσῃ τῆς ἐλευθερίας τὸ ἔδαφος εἰς τὴν συνταρχίαν του. Αὐτὰ δὲ τὰ ἔγγραφα εὑρίσκονται εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ ἔθνους, καὶ ὅστις τῶν πολιτῶν ἔχει περιέργειαν ἂς ἔλθῃ νὰ τὰ ἀναγνώσῃ διὰ νὰ καταπεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας. Συμπολῖται! γνωρίζοντες ὅτι οἱ φατριασταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξολοθρεύσουν τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους διὰ τῆς διχονοίας, καὶ ὅτι εἰς ἄλλο δὲν καταγίνονται, παρὰ νὰ τὴν ἐνσπείρουν εἰς ὅλας τὰς καρδίας ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἑνώσεως. Προσέξατε μὴ δίδετε πίστιν καὶ ἀκρόασιν εἰς τὰ βδελυρὰ καὶ ἀπατηλὰ ἔγγραφα καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν, ἀνοίξατε δὲ τὰ ὄμματα καὶ παρατηρήσατε τὸ φαρμάκι ὁποῦ ἐνυπάρχει εἰς τὰ ἔργά των. Εὔκολα δὲ ἠμπορεῖτε νὰ γνωρίσετε τὴν κακίαν καὶ ἀφιλοπατρίαν, φθάνει μόνον νὰ συλλογισθῆτε καθὼς ὑπαγορεύει τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὄχι τὸ ἰδιαίτερον, φθάνει νὰ σύμβουλευθῆτε τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν συνείδησίν σας, καὶ τότε πληροφορεῖσθε ὅτι ἀπολώλαμεν, ἐὰν ἐνδώσητε εἰς τὰς παγίδας ὁποῦ σᾶς σταίνουν οἱ δολιοι φατριασταί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι Βουληφόροι ὄντες ἠπατημένοι εἰδωλολατρεύουν τὴν συνταρχίαν ἑνὸς ὑπούλου Φαναριώτου, ὀρύσσοντες τὸν λάκκον τῆς πατρίδος. Ἑπομένως γνωρίσατε πόσον ἀναγκαία εἶναι ἡ ἔκτακτος συνέλευσις, ἥτις θὰ διαλύσῃ ἀφεύκτως τὰ ἀντιπατριωτικὰ ταῦτα σχέδια, καὶ ἂν ἀγαπᾶτε τὰ δίκαιά σας ἐπιταχύνετε τὴν ἀποστολὴν τῶν πληρεξουσίων σας, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προλαβούσης διακηρύξεως.

Ἐν Τριπολιτζᾷ τῇ 24. Φεβρουαρίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

A Messieurs les rédacteurs des journaux français et grecs.

Messieurs les redacteurs.

Mr. Girard arrive à Athénes par le même paquebotqui vous porte cette lettre que je vous prie d' insèrer dans votre estimable journal, afin que l' on sache bien, dans votre pays, que le comité oriental de Mrs. David et Girard n' a aucun rapport avec le comité oriental de Paris, où se sont réunies beaucoup des notabilités de la presse et des chambres françaises et qui a pour objet connu:

L' émancipation générale des Rayasen orient.

Cette déclaration suffira pour prévenir toute erreur et méprise, et pour montrer tout ce qui a de ridicule une création qui se présente avec la dénomination d' une autre, afin de se donner une apparence de valeur, mais qui ne peut passer en effet aux yeux du monde, que comme la charge, la caricature d' une entreprise de la nature de celle dont nous nous occupons.

J' ai l' honneur de vous saluer avec la plus haute considération.

Syra le 13. 7bre 1845.

Dr. Barrachin:

apôtre de l' émancipation orientale.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀριθ 337. Δευτέρα Καταχώρησις.

Ὁ ἐνεργῶν παρὰ τοῖς ἓν Σύρῳ Πρωτοδίκαις Κλητὴρ Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ 329, καὶ ἀπὸ 19 Ἰαννουαρίου 1844 Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ πρώην Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως κυρίου Μιχαὴλ Α Ἰωαννοπούλου μεταξὺ τῶν κυρίων Κωστῆ Σ Γαλάτη δανειστοῦ, καὶ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Ἐρλάχερ ὀφειλέτου, διὰ δραχμὰς ἓξ χιλιάδας, καὶ περιαφθέντος τοῦ τῆς ἐκτελέσεως τύπου τὴν τετάρτην Ἰουλίου 1845 τεσσαράκοντα πέντε, παρὰ τοῦ νῦν Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Κυρίου Χριστοδούλου Ἰωάννου καὶ ἐπικυρωθέντος παρὰ τοῦ κυρίου Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν τετάρτην Ἰουλίου 1845. τεσσαράκοντα πέντε καὶ δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κοινοποιηθείσης πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Βαπτιστὴν Ἐρλάχερ τὴν πέντε Ἰουλίου 1845, τεσσαράκοντα πέντε, ὡσαύτως καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης μοι πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ Ἡσαΐου Δικηγόρου πληρεξουσίου τοῦ Κυρίου Κωστῆ Σ Γαλάτη, ἐμπόρου κατοίκου ἐνταῦθα καὶ προσωρινῶς εὑρισκομένου εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐνεργηθέντων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 862 καὶ 866 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ μὴ πληρώσαντος τοῦ ὀφειλέτου δυνάμει τῶν ἄρθρων 957, καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς, ἔξωθεν τῆς ἀποθήκης τοῦ κυρίου Παναγιώτου Γεραλοπούλου, καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Κυρίου Ἀνδρέου Δαυὶδ τὰ ἰδιόκτητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἐρλάχερ κείμενα εἰς Ἑρμούπολιν κατὰ τὴν θέσιν Ἁγία Θεοδωσία, ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, συνεχόμενα ὁμοῦ καὶ γειτονεύοντα πρὸς βορὰν μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφάνου Ζυγομαλᾶ, πρὸς νότον μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου Σαλβάγου, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν ὁδὸν τοῦ Ὁμήρου, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ δημοσίαν ὁδὸν, καὶ συνιστάμενα ἐκ μιᾶς αἰθούσης, δύω κοιτῶνας, ἑνὸς μαγειρείου, ἄνωθεν τούτου μιᾶς αἰθούσης, ἑνὸς περιαυλίου, ἑνὸς σαλότου, ἑνὸς ἀναγκαίου, δύο περιαυλίων τοῦ μὲν ἔμπροσθεν τοῦ δὲ ὄπισθεν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἓν φρέαρ· ὁ δὲ μῦλος συνεχόμενος μετὰ τῆς ἄνωθεν οἰκίας, μετὰ τῆς μηχανῆς καὶ μεθ' ὅλων τουτῶν περιοχῶν, συγκειμένων ἀπὸ ἕνα σταῦλον, δύο πατώματα ἄνωθεν τοῦ σταύλου, ἐξ ὧν ἕκαστον πάτωμα ἔχει μίαν κάμαραν, τέσσαρα πατώματα διὰ τὴν μηχανὴν τοῦ μύλο, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει μίαν αἴθουσαν μὲ ταράτζα, τὸ δὲ δεύτερον μίαν αἴθουσαν καὶ ἓν χώρισμα, τὸ τρίτον μίαν αἴθουσαν καὶ ἓν δωμάτιον, καὶ τὸ τέταρτον μίαν αἴθουσαν ἐπὶ τῆς ὁποίας περιστρέφεται ἡ μηχανὴ τοῦ εἰρημένου μύλου καὶ ἓν φρέαρ. Πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος τοῦ μύλου τούτου ὑπάρχουν δύω ὑπόγεια μὲ καμάρας κατασκευασμένα καὶ ἄνωθεν τούτων δύο πατώματα, ἐξ ὧν ἕκαστον πάτωμα ἔχει δύο κάμερας καὶ προαύλιον καὶ ἐκτιμηθέντων τῶν εἰρημένων κτημάτων παρὰ τοῦ Δημοπαρέδρου Κυρίου Δημητρίου Καλημέρη διὰ δραχμὰς 18000, ἤτοι ἡ μὲν πρώτη οἰκία δραχμὰς 3000, ὁ δὲ μῦλος 15000, ὡς δηλοῦται ἀπὸ τὴν προσαρτωμένην ὑπ' ἀριθ. 336 καὶ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1845, ἔκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Δυνάμει τοῦ ἀριθ. 965 παράγ 2 καὶ 967 παράγ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἄρχεται σήμερον καὶ θέλει τελειώσει ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐν τῷ πρώτῳ Κεφαλαίῳ τῆς ὑπ' ἀριθ 336 ἔκθεσιν κατασχέσεως τῆς μνημονευομένης οἰκίας τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ΙΙ Μ τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουλίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν, ὡς πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ μνημονευόμενον Μύλον καὶ τῶν συνεχομένων αὐτοῦ οἰκημάτων καὶ μηχανῶν τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς Μεσημβρίας, ἀφοῦ ἡ παροῦσα μετὰ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐκθέσεως κατασχέσεως τῶν εἰρημένων κτημάτων ὑπ' ἀριθ. 336 θέλει δὲ δημοσιευθῆ δις διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς.

Ἐκτίθενται δὲ εἰς πλειστηριασμὸν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα ἤτοι οἰκία, μύλος, μηχανὴ κτλ. πρὸς ἀπότισιν δραχ. ἓξ χιλιάδων ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Ἰωα. Βαπτιστοῦ Ἐρλάχερ, πρὸς τὸν ἀνωτέρω παραγγελιοῦχον Κύριον Κ. Σ. Γαλάτην ἐκτὸς τῶν γενομένων καὶ γενηθησομένων ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν πληρεξούσιον τοῦ Κ. Σ. Γαλάτου κύριον Ἰωσὴφ Ἡσαΐαν, διὰ μὲν τὴν οἰκίαν δραχ. 1500. διὰ δὲ τὸν Μύλον καὶ μὲ ὅλων τῶν μηχανῶν αὐτοῦ κλπ. δραχμὰς 3000.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ ἀναφερόμενα κτήματα ἤτοι οἰκία, μύλος κλπ. παραδίδονται ἄμεσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἀφοῦ παρελθοῦν καὶ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπισυναπτομένης ὑπ' ἀριθ. 336. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχεσεως θέλουν τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταττόμενα μέρη, θέλουν δὲ δημοσιευθῆ καὶ παρὰ τοῦ δημοσίου Κήρυκος Κωνσταντίνου Πάνου καθ' ὅλην τὴν πόλιν ταύτην. Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους.

ὁ Κλητὴρ Ἰω. Πλατύδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς. Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τὴν 8. Σεπτεμβρίου 1845.

ὁ Κλητὴρ Ἰω. Πλατύδης.

Ἀριθ. 336. Ἔκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως:

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν Τετράδην ὥραν ἐννάτην Π. Μ. ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου, ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ 329. καὶ ἀπὸ τὴν δεκάτην ἐννάτην Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ πρώην Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως κυρίου Μιχαὴλ Α. Ἰωαννοπούλου μεταξὺ τῶν Κυρίων Κωστῆ Σ. Γαλάτη δανειστοῦ καὶ τοῦ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Ἐρλάχερ ὀφειλέτου διὰ δραχμὰς ἓξ χιλιάδας καὶ περιαφθεὶς ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος τὴν τετάρτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους παρὰ τοῦ νῦν Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Κυρίου Χριστοδούλου Ἰωάννου, καὶ ἐπικυρωθέντος παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τὴν τετάρτην Ἰουλίου 1845. τεσσαράκοντα πέντε, καὶ δυνάμει τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κοινοποιηθείσης πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Βαπτιστὴν Ἐρλάχερ τὴν 5. Ἰουλίου 1845. τεσσαράκοντα πέντε, ὡσαύτως καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης μοι πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωσὴφ Ἡσαΐου Δικηγόρου πληρεξουσίου τοῦ Κυρίου Κωστῆ Σ. Γαλάτη ἐμπόρου κατοίκου ἐνταῦθα, καὶ ἐνεργηθέντων τῶν ἄρθρων 862. καὶ 866. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ μὴ πληρώσαντος τοῦ ὀφειλέτου δυνάμει τῶν ἄρθρων 957 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως Κύριον Δημήτριον Καλημέρην μετέβημεν μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἰδιόκτητα κτήματα τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Ἐρλάχερ κείμενα ἐνταῦθα εἰς τὴν θέσιν Ἁγία Θεοδοσία ἄνωθεν τῆς Μεταμορφώσεως καὶ ἐνήργησα ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν ὡς ἑπεται.

Αον.) Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας συγκειμένης ἀπὸ μίαν αἴθουσαν, δύο κοιτῶνας, ἓν μαγειρεῖον, ἄνωθεν τούτου μίαν αἴθουσαν, ἓν σαλότο, ἓν ἀναγκαῖον, δύο περιαύλια, τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὄπισθεν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἓν φρέαρ, καὶ συνορευομένης πρὸς βορρὰν μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφάνου Ζυγομαλᾶ, πρὸς νότον μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου Σαλβάγου, πρὸς ἀνατολας μὲ τὴν ὁδὸν τοῦ Ὁμήρου, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὸν μύλον τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, καὶ καταμετρηθείσης τῆς εἰρημένης οἰκίας εὑρέθη μέτρα Βασιλικὰ, τεκτονικὰ, τετραγωνικὰ ὡς ἔγγιστα 150. καὶ ἐκτιμηθείσης παρὰ τοῦ εἰρημένου Παρεδρου διὰ δραχ. τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3000.

Βον.) Ἐπὶ ἑνὸς μύλου συνεχομένου μετὰ τῆς ἄνωθεν οἰκίας ἀνήκοντος πρὸς τὸν ὀφειλέτην Ἐρλάχερ μετὰ τῆς μηχανῆς καὶ μεθ' ὅλων του τῶν περιοχῶν, συγκειμένου ἀπὸ ἕνα στοῦλον, δύο πατώματα ἄνωθεν τοῦ Στούλου, ἐξ ὧν ἕκαστον πάτωμα ἔχει μίαν κάμεραν, τέσσαρα πατώματα διὰ τὴν μηχανὴν τοῦ Μύλου, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει μίαν αἴθουσαν μὲ ταράτζα, τὸ δὲ δεύτερον μίαν αἴθουσαν καὶ χώρισμα, τὸ τρίτον μίαν αἴθουσαν καὶ ἓν δωμάτιον, καὶ τὸ τέταρτον μίαν αἴθουσαν ἐπὶ τῆς ὁποίας περιστρέφεται ἡ μηχανὴ τοῦ εἰρημένου μύλου, καὶ ἓν φρέαρ, πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος τοῦ μύλου τούτου ὑπάρχουν δύο ὑπόγεια καὶ ἄνωθεν τούτων δύο πατώματα, ἐξ ὧν κάθε πάτωμα ἔχει δύο κάμερας καὶ προαύλιον γειτνιάζοντα βορρεινὰ μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγιώτου Δαμαλᾶ, νοτειοδυτικῶς δὲ μὲ δημοσίαν ὁδὸν, ἀνατολικὰ μὲ τὴν εἰρημένην οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου, καταμετρηθέντος τοῦ ἀνωτέρω μύλου μ' ὅλας του τὰς περιοχὰς εὑρέθη μέτρα Βασιλικὰ, τεκτονικὰ, τετραγωνικὰ ἑκατὸν ἐννενήκοντα δύο ὡς ἔγγιστα, ἐξετιμήθη μετὰ τῶν μηχανῶν καὶ περιοχῶν αὐτοῦ παρὰ εἰρημένου Παρέδρου διὰ δραχμὰς δεκαπέντε χιλιάδας ἀριθ. 15,000.

Κατέσχον τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματα ἤτοι τὴν οἰκιαν, μύλον προαύλια καὶ μηχανὰς διὰ νὰ πληρωθῆ ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς κύριος Κωστῆς Σ. Γαλάτης τὰς ἀναφερομένας δραχμὰς ἓξ χιλιάδας μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν καὶ ἐξόδων τῆς τε κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἄρχεται σήμερον καὶ θέλει τελειώσει τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου 1845 ἡμέραν Κυριακὴν κηρυττομένου διὰ κήρυκος ἀπὸ τὴν ἐννάτην ὥραν Π. Μ. καὶ θέλει τελειώσει ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς ἀναφερομένης οἰκίας τὴν ἑνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ἀναφερομένου μύλου τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς Μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Κυρίου Ἀνδρέου Δαυίδ.

Διὸ εἰς ἔνδειξιν συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Δημοπαρέδρου καὶ ὑπογράφεται ἡ παροῦσα παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ.

ὁ Δημοπάρεδρος Δημήτριος Καλημερης

ὁ Κλητὴρ Ἰω. Πλατύδης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς. Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τὴν 8. Σεπτεμβρίου 1845

ὁ Κλητὴρ Ἰω. Πλατύδης.

ὁ Συντάκτης, Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.